

fotó: Végel Dániel

SZINKRONBAN, MAGYAR HANGON

HAGYOMÁNYOSAN EGYMÁST KÖVETŐ MUNKAFÁZISOKAT VÉGEZTEK PÁRHUZAMOSAN, DE EGYÉB SZOKATLAN FELADATOKKAL IS SZEMBESÜLTEK A CEU ÚJ ÉPÜLETÉNEK KIVITELEZŐI – ÁRULTA EL WOLF ANDRÁS PROJEKTVEZETŐ, A MARKET ÉPÍTŐ ZRT. MŰSZAKI IGAZGATÓJA.

Ujlaky István: Oktatási épületet ritkán építenek a belvárosban. Milyen nehézségek merültek fel az építkezés során?

Maga a belvárosi környezet. Nagyon összetett helyzetet hozott létre, hogy semmilyen felvonulási területünk nem volt, azon a területen kellett teljes körűen gazdálkodnunk, amelyet egyébként teljesen be kellett építenünk. Az épület összetettsége is nehézség volt: nagyon sok funkcióval, nagyon sok fajta anyaggal dolgoztunk, ezen kívül meg kellett szoknunk a külföldi tervező által adott tervezési struktúráját.

Más építkezéshez képest mennyire kellett másképp menedzselni mindezt?

Több emberi erőforrásra volt szükség már az előkészítési folyamatok során is, a tervek megértésére, feldolgozására, az anyagok megrendelésére. Magán a helyszínen is, a befejező munkáknál nagyon sok építésvezetőre, művezetőre volt szükség. Számítalan szakmának kellett együtt dolgoznia, melyek egymásra épültek, vagyis sok, alapvetően inkább egymást követő feladatot ezúttal szinte párhuzamosan kellett elvégeznünk.

Az ír tervezőpárossal, Sheila O'Donnell-lel és John Tuomey-vel való együttműködés milyen volt a gyakorlatban?

Az ír tervezőknek van egy „magyar hangja”, az M-Teampannon, és azon belül Hidasnémeti Máté. Nagyon kevés kérdésben kellett direktben az ír tervezőkhöz fordulnunk, ha bármi kérdés felmerült, a Teampannont kérdeztük. Volt, amiben önállóan dönthettek, bizonyos kérdésekben viszont ők is az ír tervezőkhöz fordultak. Két-három havonta eljötték az ír kollégák, és a projektmegbeszéléseken tisztáztuk a szükséges dolgokat.

Mit kellett közvetlenül az írekkel egyeztetni?

Általában az épület megjelenését befolyásoló anyaghasználatot - homlokzat, belső burkolatok, oldalfalburkolatok, padlóburkolatok -, illetve a csomópontok

kialakítását, gyártmányterveket.

Extra feladatot jelentett a különleges tetőkert?

Nem igazán. Sokkal jelentősebb, hogy mennyi vasbeton szerkezetet kellett itt megépítenünk, mely persze a tetőkert használati részén is megjelenő elem lett. Ez külön kihívás volt, mert alattunk egy vízszigetelt tető van, és ezek a vasbeton szerkezetek csak akkor tudtak elkészülni, amikor a teljes tető víz- és hőszigetelése elkészült, így azon kellett vasbetonszerkezetet építenünk. Nem egyszerű feladat vigyázni a teljes ház védelmét ellátó vízszigetelésre, és nem volt egyszerű feljuttatni ide a betont, a zsaluanyagot. Számos különböző formájú monolit vasbeton szerkezet van a tetőn, nagyon sokat gondolkodtunk azon, hogy hogyan kivitelezzük ezt.

Milyen érzésekkel jár a már kész helyszínen?

Régen építettünk ennyire összetett épületet. Nagyon üdítő, hogy ebben a házban „benne van az anyag”, az anyagok minősége, a felhasználásuk összetettsége egészen ritka dolog. Itt a falak nagy része nem sima, fehérre festett fal, hanem különböző fával, fémmel, téglával burkolt felületek több ezer négyzetméteren. Ez sokba kerül, viszont nagyon tartós lesz, és szerintem idővel lesz egy miliője, ahol mindenki szeretne tanulni, dolgozni, élni.

IN SYNC, WITH A HUNGARIAN VOICE

WORK PHASES THAT TRADITIONALLY FOLLOW EACH OTHER WERE CARRIED OUT IN PARALLEL AND THE CONTRACTORS OF THE NEW CEU BUILDING HAD TO FACE OTHER UNUSUAL TASKS, ACCORDING TO PROJECT MANAGER ANDRÁS WOLF, TECHNICAL DIRECTOR OF MARKET ÉPÍTŐ ZRT.

István Ujlaky: Educational buildings are rarely constructed in the city centre. What difficulties did you have to face during construction?

The city centre environment itself. The fact that we did not have any staging area at all and could only use the same site which we had to build up fully created a very complicated situation. The complexity of the building presented another difficulty: we worked with a great many functions and different materials, in addition to which we also had to get used to the design structure defined by the foreign architect.

In what way did the management of all this differ from other construction projects?

Already during the preparatory processes we needed more human resources than usual to understand and process plans and order materials. On the site itself, too, we needed many foremen and technical supervisors during completion tasks. Countless trades whose tasks were built on each other had to work together; that is, we had to carry out many, essentially consecutive tasks almost in parallel.

How did the cooperation with the Irish architect duo, Sheila O'Donnell and John Tuomey work in practice?

The Irish architects have a "Hungarian voice" through M-Teampannon, more specifically, in the person of Máté Hidasnémeti. There were very few issues regarding which we had to contact the Irish designers directly; if any questions came up, we asked Teampannon. In some issues they could decide autonomously, but regarding certain questions they, too, turned to the Irish architects. Our Irish colleagues visited us every 2-3 months, and we clarified necessary issues at project meetings.

What had to be agreed upon directly with the Irish architects?

In general, the use of materials that affected the appearance of the building - facades, internal finishes, side wall claddings, floor coverings -, as well as the design of nodes and products.

Did the special roof garden pose an extra task?

Not really. The amount of reinforced concrete structures we had to build, which are of course also present in the functional area of the roof garden, was far more significant. This was an extra challenge, as there is a waterproofed roof beneath us, so these reinforced concrete structures could only be built once the waterproofing and thermal insulation of the entire roof had been completed, going on top of those. It was not simple to keep the waterproofing of the entire building safe, nor was it to get the concrete and the formwork materials up there. There is a great variety of differently shaped monolithic reinforced concrete structures on the roof, and we pondered a lot as to how to carry this out.

How do you feel visiting the completed site?

It has been a long time since we last built such a complex building. It is very refreshing that this building "has the materials": the quality of these materials and the complexity of their use are exceptional. Here, the majority of walls are not plain, painted white; instead, they are surfaces clad in wood, metal, and brick, over thousands of square meters. This was very expensive, but it will be highly durable, and in my opinion will eventually acquire an atmosphere in which everyone would like to study, work, and live.